

Njurunda-händelsen 1946 ännu hölj i dunkel

Finns ett samband mellan "spökflygare" och liknande händelser i USA? Har Charles Fort rätt?

Tisdagen den 9 juli 1946 påstods det att en sk "spökflygare" kraschlandat på en badstrand i Njurunda utanför Sundsvall i Medelpad.

Kraschen gav eko över hela Sverige och följdes med stort intresse av både våra egna tidningar och korrespondenter från USA. Uppståndelsen i Sundsvall blev stor, polis och militär kom till platsen, FOA och Försvarsstaben i Stockholm kopplades in på fallet.

Ett vittne till "spökflygarens" kraschlandning var trafikflygare T Lindén från Sundsvall, som berättade att han låg och solbadade på Björkön då ett "bländande grönlila sken" plötsligt lyste upp himlen i nordostlig riktning.

— Själva kärnan hade formen av en långsmal projektil, berättade vittnet för utsända journalister från när och fjärran. Efter projektilen syntes en 40–50 meter lång svans... och nog liknade det hela mest en meteorit, tyckte jag.

Men någon meteorit var det knappast frågan om. Projektilen kom farande i 40 graders lutande vinkel och slog plötsligt ner cirka 45 meter från vittnet, och gjorde en krevadgrop i sanden på badstranden i Njurunda. Bitar av projektilen ströddes vida omkring och fanns på upp till femtio meters avstånd från nedslagsplatsen.

Herr Lindén samlade upp så många bitar han kunde hitta i en påse. Bitarna såg ut som poröst slag och var enligt vittnet "ytterst lätta".

Ingen meteor i alla fall ...

Militär från Sundsvalls luftvärnskår skickades till Njurunda. I vilken omfattning de undersökte krevadhålet och bitarna från projektilen framgår inte av tidningsuppgifterna dock "uttalade de åsikten att ett nedslag aldrig ägt rum".

Militärens mörkläggning av händelsen var ett faktum! Tidningsskriverierna fortsatte emellertid, och den 12 juli påstod Strängnäs Tidning att "fynden utanför Sundsvall undersöks för närvarande av Försvarets forskningsanstalt". FOA förnekade tidningsuppgiften, och i ett uttalande i kvällstidningarna ifrågasatte man om bitarna från den påstådda projektilen verkligen kommit ned från luften!

En i kvällstidningarna ej namngiven representant för FOA sade i ett uttalande:

— De slaggyfnd från Njurunda, som satts i samband med "spökflygplanen" är knappast några meteorstenar. Meteorstenar brukar vara kompakta, utan porer och tunga som järn. De bitar som tillvaratagits i Njurunda är lätta och porösa och liknar

masugnsslagg eller koks. Bitarna har hittats på marken, och inte borrhats ned i denna. Vi måste därför starkt ifrågasätta om de verkligen kommit ned från luften, något som forskningsanstalten starkt betvivlar.

Någon kommentar till vittnesmålet av trafikflygare T Lindén i Sundsvall hade inte FOA. Vad var det egentligen som hände den 9 juli 1946 i Njurunda? Någon meteor var det ju inte, enligt FOA:s talesman — så vad återstår då? Svaret på den frågan var kanske en händelse av liknande slag som inträffade i USA ett år och nio dagar efter den mystiska händelsen i Njurunda.

Exploderade "munk" spred metallfragment

Den 21 juni 1947 befann sig en av amerikanska marinens kustbevakningsbåtar, under befäl av kapten Harold Dahl, i närheten av ön Maury Island utanför Tacoma i staten Washington, USA. Omkring kl 14.00 uppenbarade sig plötsligt sex "munkformade" farkoster av vilka en snabbt förlorade höjd och stannade upp på ungefär 150 meters höjd över patrullbåten.

Plötsligt hördes en dov knall som från "en underjordisk explosion" från en av de "munkar" som svävade över patrullbåten. Harold Dahl berättar:

— "Munken" i mitten spydde plötsligt ut tusentals tidningsliknande fragment som fladdrade ner över båten, vattnet och ön Maury Island.

Det visade sig senare, att dessa tidningsliknande fragment var av en vit, mycket lätt metall. Helt okänd för den dåtida vetenskapen.

— Kort därpå, fortsätter Harold Dahl, strömmade en lava- eller koksliknande mörk massa ner från samma föremål. Den verkade het, och från delar som hamnade i vattnet steg ånga upp. Då bitar från massan träffade vår patrullbåt dödades vår skeppshund.

Harold Dahls chef, Fred L Crisman, omhändertog senare de "koksliknande" bitar som Harold Dahl plockat upp från patrullbåten och stränderna kring Maury Island. Och kort därpå drog marinens säkerhetstjänst ner rullgardinen över hela fallet.

Har Charles Fort förklaringen?

En underrättelseofficer från McChordflygbasen, som kopplats in på fallet, konfiskerade de "UFO-fragment" som kustbevakningschefen Fred L Crisman omhändertagit av patrullbåtskaptenen Harold Dahl, och förklarade att fallet Maury Island "är föremål för omfattande undersökningar vilkas resultat för närvarande inte kan tillkännages offentligt".

Men så vitt UFO-Sverige vet genom vår ständiga kontakt med amerikanska UFOloger, har fallet Maury Island aldrig någonsin frisläppts av den amerikanska marinens säkerhetstjänst.

Redan Charles Fort, den amerikanske "mysterieälskande" författaren, som under sin livstid samlade tiotusentals tidningsklipp om mystiska händelser — vilka senare resulterade i böckerna: LO! The Book of the Damned, New Lands och Wild Talents — menade, att "stenar (och liknande) från skyn" hade sin högst okonventionella förklaring.

I sin bok "New Lands", som finns i svensk översättning av Roland Adlerberth och av förlaget Larson fått namnet "Länder bortom verkligheten", ska jag här återge några rapporter om "stenregn" som är hämtade från kapitel 38, sidorna 210–212.

Slaggregn över Motala i juni 1974

Fyra månaders stenregn över Chico

Charles Fort:

12 mars 1922 — stenar som i tre veckors tid fallit "från molnen" över Chico, en stad i "jordbävningszonen" i Kalifornien (New York Times, 12 mars 1922). Stora, släta stenar som "tycktes komma rätt ut ur molnen". I San Francisco Chronicles nummer för den 12—18 mars — klippen har sänts mig av mr Maynard Shipley, skribent och föreläsare i vetenskapliga ämnen, om sådana nu kan tänkas existera — berättas om stenar som i fyra månaders tid då och då trillat ner från himlen över Chico, nästan uteslutande på taken till två magasinlokaler som låg i direkt anslutning till varandra, men vid ett tillfälle tre kvarter längre bort: "en skur av ovala stenar"; "en störtskur av varma stenar".

San Francisco Call, 16 mars: "Varma stenar". Det berättas att folk samlades i skaror och att ett "skyfall" av stenar den 17 mars föll ner på en folkskara och skadade en person. Polisen "kam-made igenom" omgivningarna — den enda förklaring man kunde tänka sig där var att någon måste ha skjutit stenar med katapult (!). Man hade en misstänkt, men den 14 mars föll en stor sten när man säkert visste att han befann sig på annat håll. Alla omständigheter pekar på att ursprunget till dessa stenar måste ha svävat orörligt uppe i skyn över staden Chico. Redan den 1 januari 1922 hade stadens sheriff, J.A. Peck, uppmärksamats på fenomenen.

Ett osynligt land i skyn?

Men sedan han undersökt saken i två månaders tid, förklarade han (San Francisco Examiner, 14 mars): "Genom hela undersökningen hittade jag inte en människa som kunde förklara saken. Jag har själv hört och sett de där stenarna då och då. Jag misstänker att det är nån typ med någon sorts maskin som ligger bakom".

Min egen åsikt är att antingen måste det finnas land över staden Chico, och inte särskilt långt borta heller, eftersom föremålen (anm: vid ett annat tillfälle regnade också småfisk från skyn över Chico) från detta land faller inom ett mycket snävt avgränsat område, eller också ligger landet långt borta, och det är därför osynligt, och föremålen har förts till denna lilla specialla del av jordens yta av en särskild ström.

Chicos fallande stenar — nya länder i skyn — eller vad?

Så långt Charles Fort.

Den konventionella förklaringen — vanligen lämnad av den ene eller andre "experten" av vetenskapsmän och självutnämnda förståsigpåare eller av tidningarnas "experter" — kommer alltid att vara, att s k stenregn har sitt ursprung från jordbävningsområden, aktiva vulkaner eller fruktansvärda eller rent av de värsta virvelstormarna i mannaminne. Att ett eller hundra vittnen sedan sett dessa stenar falla rakt ner från en molnfri himmel eller från ett moln eller dylikt hör inte hit, det gör det ju aldrig.

De Lärde, som vetenskapsmännen kallades förr i tiden, har alltid myndigheternas fulla stöd och dessa dikteras i sin tur av militären som åtminstone här i Sverige kopplas in i 9 fall av 10 vad beträffar nedslag av "mystiska föremål" från skyn. Men hav förtröstan, skulle man kanske ironiskt kunna säga, De Lärde och myndigheterna/militären värnar bara om vår säkerhet och mörklägger bara de okonventionella företeelser, som annars skulle skapa kaos och oreda i vår i dessa dagar fullkomligt riktiga världsbild.

Undersökning: **J.O. Sundberg**

Foto: **Håkan Pettersson**

Dagen före midsommarafton, torsdagen den 20 juni 1974 inträffade i Motala en märklig händelse som tidigare bara varit utsatt för allmänhetens öppna misstro genom Charles Forts böcker om mystiska, och för vetenskapen oförklarliga händelser.

Över Motala regnade slagg från himlen!

Klockan var strax efter 16 på torsdagen då ett häftigt slagregn drog fram över Motala med omnejd. Över Holmsvägen i stadens södra utkant föll inte bara vanligt vatten från himlen utan även något slags kol- eller slagglignande materia.

Ernst Leander-Johansson med adress Holmsvägen 14, var ett av vittnena till den oförklarliga händelsen och han berättar så här:

— När skyfallet upphörde gick jag ut för att titta till blommorna i trädgården som jag alltid brukar göra när det regnat så här kraftigt. Jag har aldrig blivit så förvånad i hela mitt liv... Gårdsplanen var helt täckt av svarta fläckar, liksom sot, och av kol- eller slagglignande stenar!